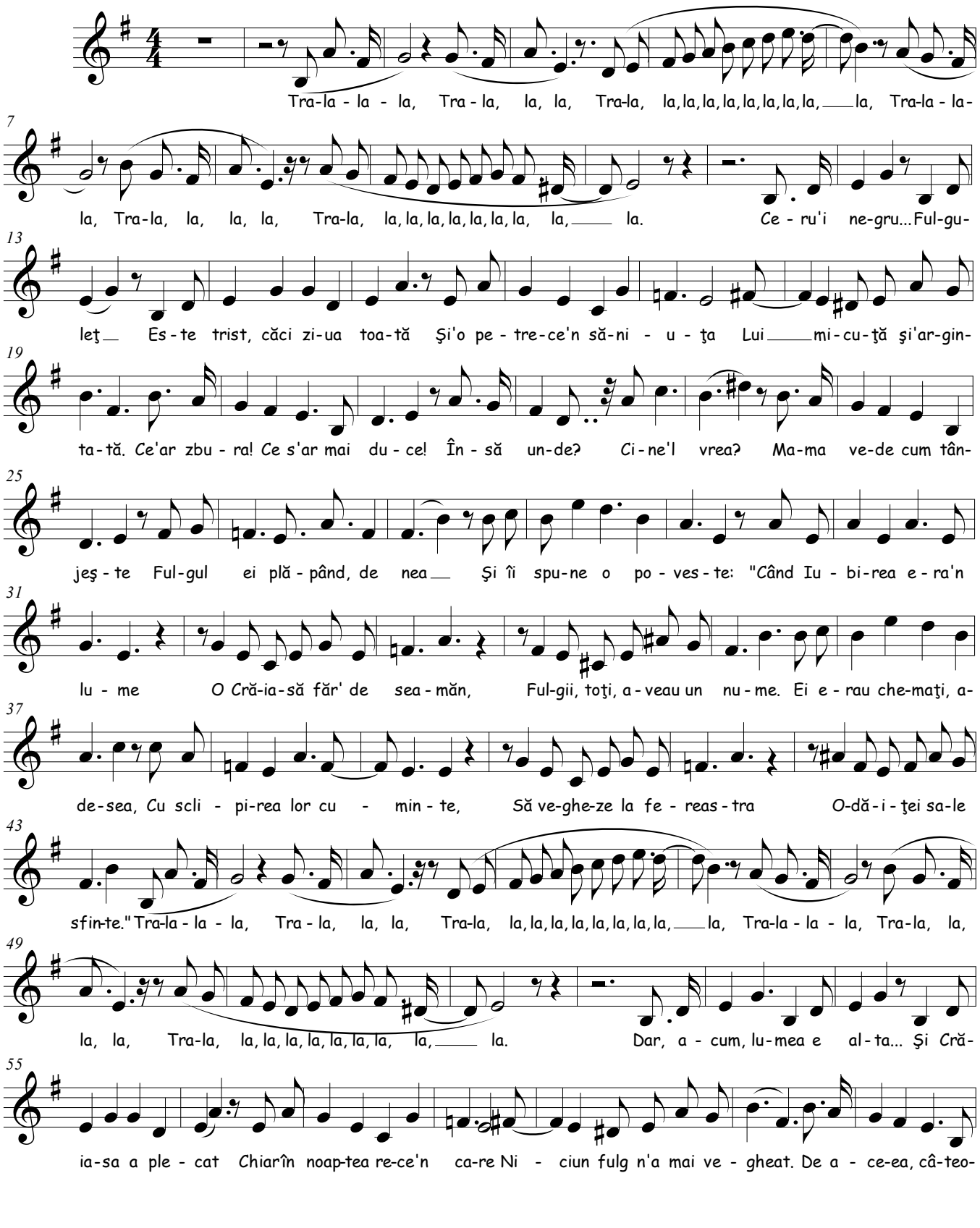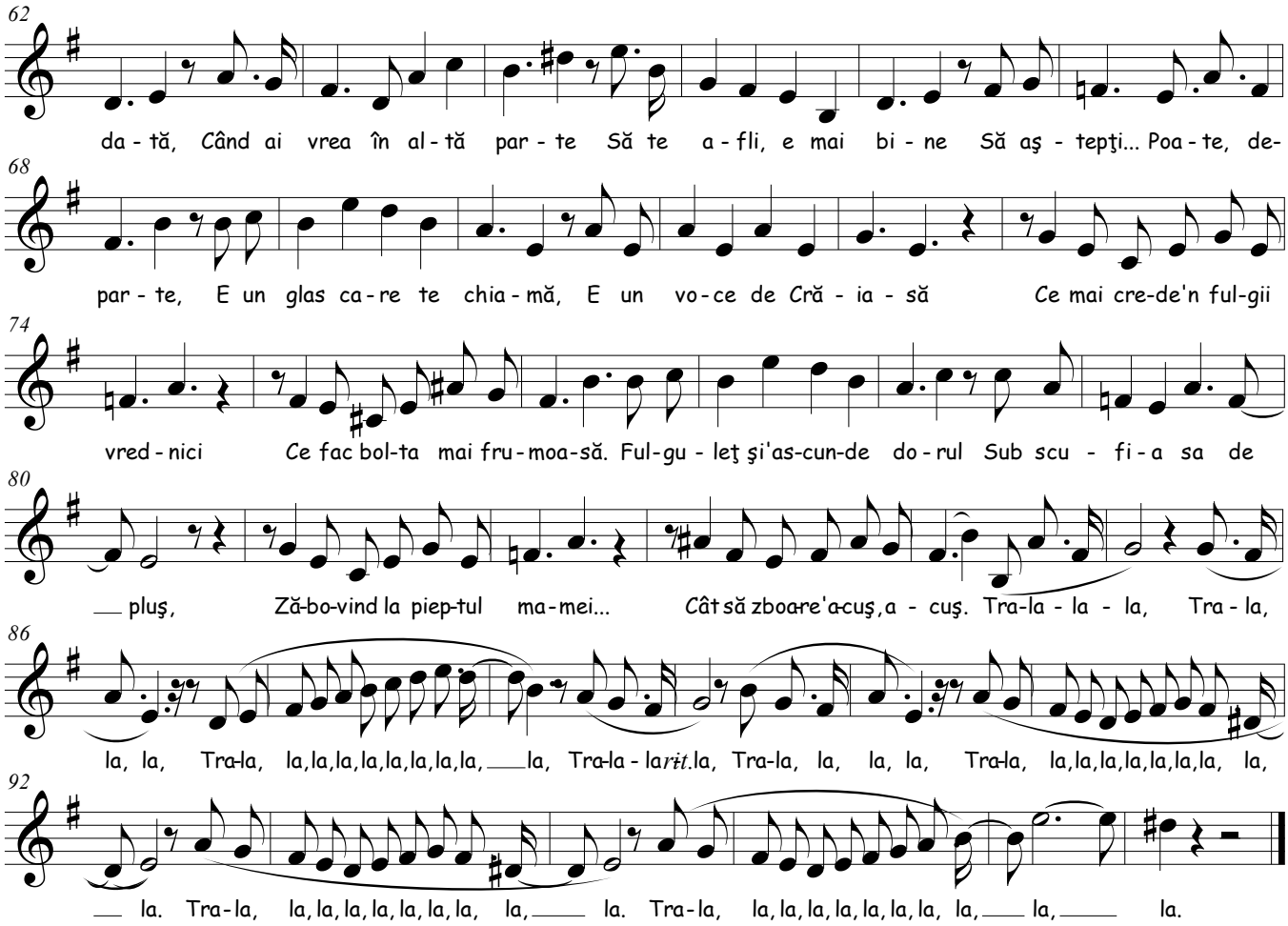
Crăiasa zăpezii

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Elia David

©

Ceru-i negru... Fulguleț
Este trist, căci ziua toată
Și-o petrece-n săniuța
Lui micuță și-argintată.

Ce-ar zbura! Ce s-ar mai duce!
Însă, unde? Cine-l vrea?
Mama vede cum tânjește
Fulgul ei plăpând, de nea

Și îi spune o poveste:
- Când Iubirea era-n lume
O Crăiasă fără seamăn,
Fulgii - toți - aveau un nume.

Ei erau chemați, adesea,
Cu sclipirea lor cuminte,
Să vegheze la fereastra
Odăiței sale sfinte.

Dar, acum, lumea e alta...
Și Crăiasa a plecat
Chiar din noaptea rece-n care
Niciun fulg n-a mai vegheat.

De aceea, câteodată,
Când ai vrea în altă parte
Să te afli, e mai bine
Să aștepți... Poate, departe,

E un glas care te cheamă,
E o voce de Crăiasă
Crezând încă-n fulgii vrednici
Ce fac bolta mai frumoasă.

Fulguleț și-ascunde dorul
Sub scufia sa de plus,
Zăbovind la pieptul mamei...
Cât să zboare-acuș-acuș.